Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2001

om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet)

(2001/923/EG)

(EGT L 339, 21.12.2001, s. 50)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets 2006/75/EG beslut av den 30 januari 2006	L 36	40	8.2.2006
►M2	Rådets 2006/849/EG Beslut av den 20 november 2006	L 330	28	28.11.2006

▼B

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2001

om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Perikles-programmet)

(2001/923/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 123.4 tredje meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, ([1])

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ([2])

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, ([3]) och

av följande skäl:

(1) Enligt fördraget skall gemenskapen vidta nödvändiga åtgärder för att snabbt införa euron som gemensam valuta.

(2) I sin rekommendation av den 7 juli 1998 avseende vissa åtgärder för att stärka det rättsliga skyddet för eurosedlar och euromynt ([4]) uppmanade Europeiska centralbanken (ECB) kommissionen att inrätta ett samarbete när det gäller att bekämpa förfalskning av eurosedlar och euromynt och föreslog att rådet, kommissionen och medlemsstaterna skall överväga möjligheten att vidta alla eventuella möjliga åtgärder när det gäller att förbättra bekämpningen av penningförfalskning.

(3) I sitt meddelande av den 22 juli 1998 till rådet, Europaparlamentet och Europeiska centralbanken om skydd av euron mot förfalskning uppgav kommissionen att den skulle undersöka om det är möjligt att vidta en åtgärd riktad till samtliga aktörer inom systemet för att förebygga, upptäcka och bekämpa penningförfalskning, vilken kan göra det möjligt att fastställa riktlinjerna för en kommande programplanering.

(4) Rådet antog den 28 juni 2001 förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning ([5]) som behandlar informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd, bland annat när det gäller de yttre aspekterna på skyddet av euron, samt de finansiella institutens skyldighet att ta falska euro ur omlopp. Den skall utgöra en övergripande ram för samarbete innan eurosedlar och euromynt sätts i omlopp 2002. Dessutom antog rådet förordning (EG) nr 1339/2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta. ([6])

(5) Rådfrågningar och erfarenheter visar hur viktigt det är att på gemenskapsnivå genomföra ett långsiktigt specifikt och tvärvetenskapligt program som ett komplement till de nationella åtgärderna. De båda ovannämnda förordningarna bör därför komplette-

([1]) EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 120.
([2]) Yttrandet avgivet den 13 november 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT C 293, 19.10.2001, s. 3.
([4]) EGT C 11, 15.1.1999, s. 13.
([5]) EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.
([6]) EGT L 181, 4.7.2001, s. 11.

▼B

ras genom antagande av ett handlingsprogram i syfte att medvetande göra alla personer som är inblandade i skyddet av euron mot förfalskning genom att genomföra åtgärder som bland annat omfattar utbyte av information och personal, tekniskt och vetenskapligt stöd samt utbildning. Programmet stöder och kompletterar medlemsstaternas åtgärder med iakttagande av subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget.

(6) Det bör säkerställas att detta gemensamma handlingsprogram för skydd av euron mot förfalskning överensstämmer med och kompletterar andra befintliga eller kommande program och åtgärder.

(7) Utan att påverka den roll som ECB tilldelats i fråga om skyddet av euron mot förfalskning kommer kommissionen att på varje sätt samråda med de berörda huvudaktörerna (framför allt de behöriga nationella myndigheter som medlemsstaterna utsett, ECB och Europol) i den lämpliga rådgivande kommitté som föreskrivs enligt förordning (EG) nr 1338/2001, bland annat i fråga om utbyte, samordning, bistånd och utbildning, när det gäller detta programs tillämpning.

(8) Det är viktigt att gemenskapen främjar samarbetet med tredje land för att skydda euron mot förfalskning.

(9) Ett finansiellt referensbelopp enligt punkt 34 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet [1] har införts i detta beslut för hela den tid programmet pågår utan att detta påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget.

(10) Detta beslut föregriper inte initiativ som kan tas på grundval av Fördraget om Europeiska unionen i syfte att inrätta program när det gäller de straffrättsliga aspekterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av programmet

1. I detta beslut fastställs ett gemensamt handlingsprogram som stöder och kompletterar medlemsstaternas åtgärder och program som redan finns eller skall inrättas till skydd av euron mot förfalskning.

2. Detta handlingsprogram skall kallas Perikles-programmet. ►M2 Det skall genomföras den 1 januari 2002–31 december 2013. ◄

3. Programmet skall genomföras och utvärderas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 5–13.

Artikel 2

Programmets mål

1. Genom de olika åtgärder som föreskrivs i artikel 3 syftar gemenskapens handlingsprogram till att skydda euron mot förfalskning. Gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekter skall beaktas. Programmet skall i första hand säkerställa att åtgärderna överensstämmer med varandra så att ett enhetligt skydd garanteras på grundval av överväganden om bästa praxis och med utgångspunkt i de särskilda traditionerna i varje medlemsstat.

2. Det skall omfatta bland annat

[1] EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

▼B

a) ett mål om medvetandegörande av den berörda personalen om den nya valutans gemenskapsdimension (såväl i egenskap av reservvaluta som internationellt betalningsmedel),

b) ett mål om att verka katalyserande för att genom olika lämpliga åtgärder, till exempel särskilda praktikplatser, workshopar och gästföreläsningar vid nationella utbildningar samt personalutbyte, uppmuntra till närmare samarbete mellan berörd personal, uppbyggnad av ömsesidigt förtroende och ömsesidigt tillfredsställande kunskaper om till exempel metoder och problem,

c) ett mål om att en hög nivå skall eftersträvas i utbildningen av fortbildarna där hänsyn skall tas till de nationella strategierna,

d) ett mål om upplysning till allmänheten, särskilt när det gäller lagstiftning och relevanta instrument på gemenskapsnivå och internationell nivå,

▼M1

e) ett mål om offentliggörande av de uppnådda resultaten som en del i utbytet av information, erfarenheter och bästa praxis.

▼B

Artikel 3

Åtgärdernas innehåll

1. Utbildningens och det operationella stödets innehåll, som baseras på ett tvärvetenskapligt och gränsöverskridande synsätt, skall utöver säkerhetsaspekter och frågor som rör utbyte av information omfatta särskilt teknisk och strategisk information samt tekniskt och vetenskapligt stöd.

2. Genomförandet av informationsutbyte på gemenskapsnivå skall grundas på bland annat metoder för kontroll och analys för bedömning av

a) penningförfalskningens ekonomiska och finansiella konsekvenser,

b) databasers funktion,

c) användning av undersökningsverktyg, bland annat datatillämpningar,

d) utrednings- och undersökningsmetoder,

e) vetenskapligt stöd (särskilt genom vetenskapliga databaser och teknisk övervakning samt uppföljning av nya rön),

f) system för tidig varning och deras funktion,

g) andra närbesläktade frågor som meddelandeskyldighetens räckvidd,

h) skydd av personuppgifter,

i) olika aspekter på samarbete,

j) skydd av euron utanför unionen,

k) forskning,

l) tillhandahållande av särskild sakkunskap.

Detta informationsutbyte kan avspegla sig i olika åtgärder, såsom anordnande av workshopar, möten och seminarier samt riktad politik för praktikplatser och utbyte av personal.

3. Det tekniska, vetenskapliga och operativa stödet avser särskilt

a) alla åtgärder som gör det möjligt att på gemenskapsnivå utforma pedagogiska verktyg (lagsamlingar på EU-nivå, informationsbulletiner, praktiska handledningar, ordböcker och lexikon samt databaser, i synnerhet när det gäller vetenskapligt stöd och teknisk övervakning) eller stöd för datatillämpningar (t.ex. programvara),

▼B

b) tvärvetenskapliga och gränsöverskridande studier,

c) utveckling av tekniska instrument och metoder till stöd för undersökande verksamhet på gemenskapsnivå,

▼M1

d) i andra hand, ekonomiskt stöd för samarbete vid gränsöverskridande operationer, när sådant stöd inte kan erhållas från andra europeiska institutioner och organ.

▼B

Artikel 4

Målgrupper och bidrag

1. Åtgärderna avser följande grupper:

a) Personal vid behöriga enheter som berörs vid undersökning och bekämpning av penningförfalskning (särskilt polisen och skattemyndigheterna på grundval av sina respektive uppdrag på nationell nivå).

b) Personal vid underrättelsetjänsten.

c) Företrädare för nationella centralbanker, myntverk och övriga finansiella mellanhänder (särskilt när det gäller de finansiella institutens skyldigheter).

d) Företrädare för affärsbankerna (särskilt när det gäller de finansiella institutens skyldigheter).

e) Domare och jurister som är specialiserade på området.

f) Alla andra instanser eller berörda yrkesgrupper (t.ex. handelskamrar och branschförbund eller liknande sammanslutningar som kan nå ut till små och medelstora företag, handlare och transportörer).

2. Utöver kommissionen uppmanas följande parter att genom sin sakkunskap inom respektive områden bidra till att uppnå handlingsprogrammets mål:

a) De nationella centralbankerna och ECB, bland annat när det gäller systemet för övervakning av penningförfalskning (CMS).

b) Nationella analyscentrum och nationella centrum för myntanalys.

c) Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet och nationella myntverk.

d) Europol och Interpol.

e) De nationella centralbyråer för bekämpning av penningförfalskning som föreskrivs i artikel 12 i den internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929 ([1]) samt andra organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och bekämpa förfalskning.

f) Specialiserade enheter, där man till exempel arbetar med reprografisk teknik och äkthetskontroll, tryckare och gravörer.

g) Alla andra organ där det finns särskild sakkunskap, även i förekommande fall tredje land, särskilt kandidatländerna.

Artikel 5

Överensstämmelse och komplementaritet

1. Programmet skall genomföras och samordnas genom ett nära partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna.

([1]) Nationernas förbund, traktatsamling nr 2623 (1931), s. 372.

▼B

Vid samordningen skall man även beakta övriga åtgärder som vidtagits av framförallt ECB och Europol.

2. Kommissionen skall, framför allt för att främja en sund ekonomisk förvaltning, se till att gemenskapens handlingsprogram för skydd av euron mot förfalskning överensstämmer med och kompletterar andra befintliga eller kommande program eller åtgärder.

Artikel 6

Referensbelopp

▼M1

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av gemenskapens handlingsprogram för perioden 1 januari 2002–31 december 2005 skall uppgå till 4 miljoner EUR.

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av gemenskapens handlingsprogram för perioden 1 januari 2006–31 december 2006 skall uppgå till 1 miljon EUR.

▼B

De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

▼M2

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av gemenskapens handlingsprogram för perioden 1 januari 2007–31 december 2013 skall uppgå till 7 000 000 EUR.

▼B

Artikel 7

Internationellt samarbete

När det gäller spridningen av eurosedlar och euromynt, operativa behov, utvärdering av hot och riskanalys är programmet öppet för de associerade kandidatländerna i enlighet med de villkor för deltagande i gemenskapsprogram som fastställs i de associeringsavtal som har ingåtts eller kommer att ingås med dessa länder, eller i tilläggsprotokollen till dessa avtal.

Programmet är dessutom öppet för tredje land om det är nödvändigt och om anslag finns tillgängliga i gemenskapens budget enligt villkor och bestämmelser som skall överenskommas med dessa länder.

Artikel 8

Ekonomiska bestämmelser avseende workshopar, möten och seminarier

1. När det gäller de workshopar, möten och seminarier som kommissionen arrangerar enligt vad som anges i artikel 3.2 andra stycket

a) skall gemenskapen svara för följande:

   i) Resekostnader och traktamenten i en annan medlemsstat för deltagande personal samt allmänna kostnader som rör genomförandet av dessa arrangemang.

   ii) Kostnader för offentliggörande och översättning av pedagogiskt material i samband med dessa arrangemang.

b) skall medlemsstaterna svara för följande:

   i) Kostnader som rör introduktionsutbildning och fortbildning av deras personal, särskilt när det gäller teknisk utbildning.

▼B

ii) Vissa logistikkostnader i samband med workshopar, möten och seminarier som anordnas med gemenskapsfinansiering på medlemsstaternas territorium (till exempel interna transporter, tillhandahållande av möteslokaler och/eller tolkningstjänster).

2. När workshopar, möten och seminarier enligt artikel 3.2 andra stycket anordnas i samarbete med andra partner, till exempel ECB, Europol eller Interpol skall utgifterna för anordnandet delas mellan dessa. Dessa partners bidrag kan utgöras av naturabidrag för såvitt det rör sig om ett avsevärt bidrag. Varje partner skall i vilket fall som helst svara för sina egna deltagares resekostnader och traktamenten.

Artikel 9

Ekonomiska bestämmelser avseende utbyte av personal

1. Gemenskapen skall svara för kostnader när medlemsstaternas personal deltar i praktik eller utbyte enligt vad som avses i artikel 3.2 andra stycket när dessa genomförs inom ramen för uppnåendet av de mål som anges i artikel 2.

2. Kostnader för medlemsstaternas personal för deltagande i praktikverksamhet eller utbyte som anordnas utanför programmet skall dock medlemsstaterna själva svara för.

Artikel 10

Ekonomiska bestämmelser avseende stöd

1. ►M1 Genom samfinansiering skall gemenskapen i vederbörligen motiverade fall svara för upp till 80 % av det operativa stöd som avses i artikel 3, särskilt följande: ◄

a) Kostnader för utformning och produktion av pedagogiska verktyg och datatillämpningar eller tekniska instrument som är av europeiskt intresse.

b) Kostnader för studier, exempelvis i jämförande rätt, om skydd av euron mot förfalskning.

Om kommissionen är initiativtagare till dessa operativa stödåtgärder kan stödet dock undantagsvis uppgå till 100 %.

2. Medlemsstaterna skall dock svara för samtliga kostnader för de delar av pedagogiska verktyg, kommunikationssystem och system för informationsutbyte som inte rör gemenskapen, nämligen de nationella databaser som ingår i dessa system, nätförbindelserna mellan de delar som rör gemenskapen och de delar som inte rör gemenskapen samt den programvara och det material som varje medlemsstat anser vara till nytta för att dessa system skall kunna utnyttjas i hela dess förvaltning.

Artikel 11

Ekonomiska bestämmelser avseende externa åtgärder

Förutom att stå för kostnaderna för personal från tredje land som deltar i workshopar, möten och seminarier som avses i artikel 8.1 kan gemenskapen enligt de villkor som anges i artikel 7 samfinansiera upp till ►M1 80 % ◄ av utbildningsåtgärderna på ett tredje lands territorium och av de operativa stödåtgärderna i dessa länder.

▼B

Artikel 12

Framläggande och val av projekt

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller kommissionen kan föreslå projekt inom ramen för programmet.

▼M1

Medlemsstaterna får lägga fram ett, i undantagsfall två, projekt per år med anknytning till workshopar, möten och seminarier som avses i artikel 3.2 andra stycket. Projekt i form av praktikplatser, utbyte eller stöd får också läggas fram.

Om fler än ett förslag läggs fram av en och samma medlemsstat skall samordningen skötas av den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 2 b fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 1338/2001.

▼B

2. Kommissionen väljer de projekt som lagts fram av medlemsstaterna och de projekt som kommissionen lagt fram på eget initiativ enligt följande kriterier:

a) Överensstämmelse med programmets mål i enlighet med artikel 2.

b) Den europeiska dimensionen, även möjligheterna till samarbete med ECB och Europol.

c) Hur projektet kompletterar andra, tidigare genomförda, pågående eller kommande samarbetsprojekt.

d) Arrangörens förmåga att genomföra projektet.

▼M1

e) Projektets kvalitet i sig, i fråga om utformning, organisation, presentation, mål och kostnadseffektivitet.

▼B

f) Det begärda stödbeloppet och om det står i proportion till de förväntade resultaten.

g) De förväntade resultatens effekter på uppnåendet av programmets mål.

▼M1

h) Hur projekt kan förenas med arbete som är under utförande eller som planeras som en del av EU-åtgärder på området för bekämpning av penningförfalskning.

▼B

De projekt som bäst uppfyller ovannämnda kriterier antas.

3. Kommissionen är ansvarig för förvaltningen och genomförandet av programmet i samarbete med medlemsstaterna.

Artikel 13

Uppföljning och utvärdering

1. Stödmottagarna för de utvalda projekten skall lägga fram en årlig rapport för kommissionen.

2. När projekten har fullföljts skall kommissionen utvärdera genomförandet och effekterna av dem för att avgöra om de ursprungliga målen har uppnåtts.

3. Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet lägga fram

a) en utvärderingsrapport om programmets tillämplighet som är oberoende av programmets frågeformulär, genomslagskraft och effektivitet samt ett meddelande om huruvida det är lämpligt att fortsätta eller anpassa programmet åtföljt av ett lämpligt förslag, senast den ►M2 30 juni 2013 ◄,

▼**M2**

b) detaljerade rapporter om programmets genomförande och resultat där man särskilt skall beakta det mervärde som tillförts genom gemenskapens ekonomiska bidrag, när de ursprungliga och de kompletterande programperioderna har fullföljts och senast den 30 juni 2006 respektive 2014.

▼**B**

Artikel 14

Tillämpbarhet

Detta direktiv skall ha verkan i de medlemsstater som har antagit euron som gemensam valuta.

Artikel 15

Verkan

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.